

Uradni list

Evropske unije

L 196

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 53

28. julij 2010

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (EU) št. 670/2010 z dne 13. julija 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 974/98 o uvedbi eura v Estoniji 1
- ★ Uredba Sveta (EU) št. 671/2010 z dne 13. julija 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 2866/98 glede menjalnega razmerja eura za Estonijo 4
- ★ Uredba Komisije (EU) št. 672/2010 z dne 27. julija 2010 o zahtevah za homologacijo za sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla nekaterih motornih vozil in o izvajanju Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila 5
- Uredba Komisije (EU) št. 673/2010 z dne 27. julija 2010 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 21
- ★ Uredba (EU) št. 674/2010 Evropske centralne banke z dne 23. julija 2010 o spremembah Uredbe (ES) št. 63/2002 (ECB/2001/18) o statistiki obrestnih mer, ki jih monetarne finančne institucije uporabljajo za vloge in posojila v razmerju do gospodinjstev in nefinančnih družb (ECB/2010/7) 23

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

2010/416/EU:

★ Sklep Sveta z dne 13. julija 2010 v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji 1. januarja 2011	24
---	----

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 670/2010

z dne 13. julija 2010

o spremembi Uredbe (ES) št. 974/98 o uvedbi eura v Estoniji

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) in zlasti člena 140(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura ⁽¹⁾ določa, da se z eurom zamenjajo valute tistih držav članic, ki so izpolnile potrebne pogoje za uvedbo eura takrat, ko je Skupnost vstopila v tretjo fazo ekonomske in monetarne unije.

(2) Uredba Sveta (ES) št. 2596/2000 ⁽²⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98 zaradi zamenjave valute Grčije z eurom.

(3) Uredba Sveta (ES) št. 2169/2005 ⁽³⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98, da se državam članicam, ki še niso uvedle eura kot svojo edino valuto, omogoči priprava na uvedbo eura.

(4) Uredba Sveta (ES) št. 1647/2006 ⁽⁴⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98 zaradi zamenjave valute Slovenije z eurom.

(5) Uredba Sveta (ES) št. 835/2007 ⁽⁵⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98 zaradi zamenjave valute Cipra z eurom.

(6) Uredba Sveta (ES) št. 836/2007 ⁽⁶⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98 zaradi zamenjave valute Malte z eurom.

(7) Uredba Sveta (ES) št. 693/2008 ⁽⁷⁾ je spremenila Uredbo (ES) št. 974/98 zaradi zamenjave valute Slovaške z eurom.

(8) V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 je Estonija država članica z odstopanjem, kot je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe.

(9) V skladu s Sklepom Sveta 2010/416/EU z dne 13. julija 2010 v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji 1. januarja 2011 ⁽⁸⁾, Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura in odstopanje v korist Estonije bi se moralo razveljaviti s 1. januarjem 2011.

(10) Zaradi uvedbe eura v Estoniji je treba razširiti veljavne določbe o uvedbi eura iz Uredbe (ES) št. 974/98 na Estonijo.

(11) Načrt Estonije za prehod določa, da morajo na dan uvedbe eura kot njene valute, eurobankovci in eurokovanca postati zakonito plačilno sredstvo v tej državi članici. Zato bi moral biti datum uvedbe eura in datum prehoda na eurogotovino 1. januar 2011. Obdobje „opušcanja“ se ne uporabi.

(12) Uredbo (ES) št. 974/98 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (ES) št. 974/98 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2011.

⁽¹⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 300, 29.11.2000, str. 2.

⁽³⁾ UL L 346, 29.12.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 309, 9.11.2006, str. 2.

⁽⁵⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 3.

⁽⁷⁾ UL L 195, 24.7.2008, str. 1.

⁽⁸⁾ Glej stran 24 tega Uradnega lista.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNERS

PRILOGA

V Prilogi k Uredbi (ES) št. 974/98 se med navedbama za Nemčijo in Grčijo vstavi naslednja vrstica:

Država članica	Datum uvedbe eura	Datum prehoda na eurogotovino	Država članica z obdobjem „opuščanja“
„Estonija	1. januar 2011	1. januar 2011	Ne“

UREDBA SVETA (EU) št. 671/2010

z dne 13. julija 2010

o spremembi Uredbe (ES) št. 2866/98 glede menjalnega razmerja eura za Estonijo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

zahtevane pogoje za uvedbo eura, tako da se odstopanje Estonije odpravi z učinkom od 1. januarja 2011.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 140(3) Pogodbe,

(4) Uvedba eura v Estoniji zahteva sprejetje menjalnega razmerja med eurom in estonsko krono. Razmerje se določi na 15,6466 estonskih kron za 1 euro, kar ustreza trenutnemu osrednjemu tečaju krone v mehanizmu deviznih tečajev (ERM II).

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

(5) Uredbo (ES) št. 2866/98 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 2866/98 z dne 31. decembra 1998 o menjalnih razmerjih med eurom in valutami držav članic, ki sprejmejo euro ⁽²⁾, določa menjalna razmerja od 1. januarja 1999.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

(2) V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 je Estonija država članica z odstopanjem, kot je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba).

V členu 1 Uredbe (ES) št. 2866/98 se med menjalnima razmerjema, ki se uporabljata za nemško marko in grško drahmo, vstavi naslednja vrstica:

„= 15,6466 estonskih kron“.

(3) Na podlagi Sklepa Sveta 2010/416/EU z dne 13. julija 2010 v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji dne 1. januarja 2011 ⁽³⁾ Estonija izpolnjuje

Člen 2

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNERS

⁽¹⁾ Mnenje z dne 5. julija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 359, 31.12.1998, str. 1.

⁽³⁾ Glej stran 24 tega Uradnega lista.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 672/2010

z dne 27. julija 2010

o zahtevah za homologacijo za sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla nekaterih motornih vozil in o izvajanju Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila

EVROPSKA KOMISIJA JE –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Člen 1

Področje uporabe

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila ⁽¹⁾ in zlasti člena 14(1)(a) Uredbe,

Ta uredba se uporablja za motorna vozila kategorije M₁, kakor je določeno v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, ki so opremljena z vetrobranskim steklom.

Člen 2

Opredelitev pojmov

ob upoštevanju naslednjega:

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) Uredba (ES) št. 661/2009 je ločena uredba za namene postopka homologacije, predvidenega z Direktivo 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) ⁽²⁾.
- (2) Z Uredbo (ES) št. 661/2009 se razveljavlja Direktiva Sveta 78/317/EGS z dne 21. decembra 1977 o približevanju zakonodaje držav članic o sistemih za odleditev in sušenje zastekljenih površin na motornih vozilih ⁽³⁾. Zahteve iz navedene direktive je treba prenesti v to uredbo in jih po potrebi spremeniti, tako da se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu razvoju, zlasti da bi se upoštevale posebne značilnosti hibridnih in električnih vozil.
- (3) Področje uporabe te uredbe je v skladu s področjem uporabe Direktive 78/317/EGS in tako omejeno na vozila kategorije M₁.
- (4) Uredba (ES) št. 661/2009 določa temeljne določbe o zahtevah za homologacijo motornih vozil v zvezi s sistemi za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla. Zato je treba določiti tudi posebne postopke, preskuse in zahteve za takšne odobritve.
- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Tehničnega odbora za motorna vozila –

1. Izraz „tip vozila glede na napravo za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla“ označuje vozila, ki se ne razlikujejo v naslednjih bistvenih vidikih:
 - značilnostih sistemov za odleditev in sušenje,
 - zunanji in notranji obliki in ureditvi v voznikovem prednjem vidnem polju v kotu 180°, ki lahko vplivajo na vidljivost,
 - obliki, velikosti, debelini in značilnostih vetrobranskega stekla in njegovi pritrditvi,
 - največjem številu sedežnih mest;
2. „pogonski motor“ pomeni motor z notranjim zgorevanjem na tekoča ali plinasta goriva;
3. „sistem za odleditev“ pomeni sistem, namenjen za odstranjevanje ledu na zunanji površini vetrobranskega stekla;
4. „odtajana površina“ pomeni zunanjo površino vetrobranskega stekla, ki je suha ali prekrita s popolnoma ali delno odtajanim vlažnim ivjem, ki se lahko odstrani z brisalci stekla;
5. „sistem za sušenje“ pomeni sistem, namenjen za odstranjevanje zarositve na notranji površini vetrobranskega stekla;
6. „zarositev“ pomeni plast vlage na notranji površini vetrobranskega stekla;

⁽¹⁾ UL L 200, 31.7.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 81, 28.3.1978, str. 27.

7. „osušena površina“ pomeni suho (brez kapljic ali sledi vode) notranjo površino vetrobranskega stekla, ki je bila prej zarošena;
8. „vidno polje A“ pomeni preskusno površino A, kakor je opredeljena v odstavku 2.2 Priloge 18 k Pravilniku UN/ECE št. 43 ⁽¹⁾;
9. „vidno polje B“ pomeni zmanjšano preskusno površino B, kakor je opredeljena v odstavku 2.4 Priloge 18 k Pravilniku UN/ECE št. 43, brez izključitve površine iz odstavka 2.4.1 Priloge;
10. „konstrukcijsko določen naklon trupa“ pomeni kot med navpičnico skozi točko R ali referenčno točko sedeža in linijo trupa v položaju, ki ustreza konstrukcijsko določenemu položaju naslona sedeža, kakor ga je določil proizvajalec vozila;
11. „točka R“ ali referenčna točka sedeža pomeni konstrukcijsko določeno točko, ki jo določi proizvajalec vozila za vsako sedežno mesto glede na tridimenzionalni referenčni sistem;
12. izraz „tridimenzionalni referenčni sistem“ pomeni referenčno mrežo, ki jo sestavljajo navpična vzdolžna ravnina X-Z, vodoravna ravnina X-Y in navpična prečna ravnina Y-Z v skladu z določbami dodatka 2 k Prilogi II;
13. izraz „primarne referenčne točke“ označuje izvrtine, površine, oznake in identifikacijske znake na karoseriji vozila, katerih koordinate X, Y in Z v tridimenzionalni referenčni mreži določi proizvajalec vozila;
14. „glavno nadzorno stikalo vozila“ pomeni napravo, s katero se elektronski sistem, vgrajen v vozilo, preklopi iz izključnega stanja, kot je v primeru, ko je vozilo parkirano in je voznik odsoten, preklopi v normalen način delovanja;

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. julija 2010

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

Člen 3

Določbe za ES-homologacijo vozila glede na sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla

1. Proizvajalec ali njegov zastopnik homologacijskemu organu ES predloži vlogo za homologacijo vozila glede na sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla.
2. Vloga mora biti pripravljena v skladu z obrazcem iz opisnega lista iz Dela 1 Priloge I.
3. Če so izpolnjene ustrezne zahteve iz Priloge II, homologacijski organ podeli ES-homologacijo in izda številko homologacije v skladu s številčnim sistemom označevanja iz Priloge VII k Direktivi 2007/46/ES.

Država članica ne sme dodeliti iste številke drugemu tipu vozila.

4. Za namene odstavka 3 homologacijski organ izda certifikat o ES-homologaciji, pripravljen v skladu z vzorcem iz dela 2 Priloge I.

Člen 4

Veljavnost in podaljšanje homologacij, podeljenih v skladu z Direktivo 78/317/EGS

Nacionalni organi dovolijo prodajo in začetek uporabe vozil, homologiranih pred dnem iz člena 13(2) Uredbe (ES) št. 661/2009, in še naprej podeljujejo razširitve homologacij navedenih vozil pod pogoji iz Direktive 78/317/EGS.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Še ni bil objavljen. Objavljen bo do avgusta 2010.

PRILOGA I

Upravni dokumenti za ES-homologacijo motornih vozil glede na sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla

DEL 1

Opisni list**VZOREC**

Opisni list št. ... za ES-homologacijo motornega vozila glede na sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla.

Naslednji podatki morajo biti predloženi v trojniku in morajo vsebovati kazalo. Kakršne koli risbe pa morajo biti dovolj podrobne in predložene v ustreznem merilu ter v formatu A4 ali zložene na ta format. Morebitne fotografije morajo biti dovolj podrobne.

Če so sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote iz te priloge upravljani elektronsko, je treba dodati informacije o njihovem delovanju.

0. SPLOŠNO
- 0.1 Oznaka (trgovsko ime proizvajalca):
- 0.2 Tip:
- 0.2.1 Trgovsko ime ali imena (če obstajajo):
- 0.3 Podatki za identifikacijo tipa vozila, če je oznaka na vozilu ^(b):
- 0.3.1 Mesto te oznake:
- 0.4 Kategorija vozila ^(c):
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 0.8 Imena in naslovi proizvodnih obratov za montažo vozil:
- 0.9 Ime in naslov zastopnika proizvajalca (če obstaja):
1. SPLOŠNI KONSTRUKCIJSKI PODATKI O VOZILU
- 1.1 Fotografije in/ali risbe vzorčnega vozila:
- 1.6 Lega in način vgradnje motorja:
- 1.8 Lega volana: levo/desno ⁽¹⁾.
3. POGONSKI MOTOR ^(k)
- 3.1 Proizvajalec motorja:
- 3.1.1 Proizvajalčeva oznaka motorja (označba na motorju ali drug način identifikacije):
- 3.2 Motor z notranjim zgorevanjem
- 3.2.1 Podatki o motorju
- 3.2.1.1 Način delovanja: prisilni vžig/kompresijski vžig ⁽¹⁾ Način delovanja: dvotaktni/štiritaktni/rotacijski ⁽¹⁾
- 3.2.1.2 Število in namestitev valjev:
- 3.2.1.3 Delovna prostornina motorja ^(m): cm³
- 3.2.1.6 Normalna vrtilna frekvenca prostega teka ⁽²⁾: min⁻¹
- 3.2.1.8 Nazivna moč ⁽ⁿ⁾: kW pri min⁻¹ (po navedbi proizvajalca)
- 3.2.2 Gorivo
- 3.2.2.1 Lahka tovorna vozila: dizel/bencin/LPG/NG ali biometan/etanol (E 85)/ biodizel/vodik ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾
- 3.2.5 Električni sistem
- 3.2.5.1 Nazivna napetost: V, priključek mase pozitivni/negativni ⁽¹⁾

- 3.2.5.2 Alternator
- 3.2.5.2.1 Tip:
- 3.2.5.2.2 Nazivna moč:VA
- 3.2.7 Hladilni sistem: tekočina/zrak ⁽¹⁾
- 3.2.7.1 Nazivna nastavev naprave za kontrolo temperature motorja:
- 3.2.7.2 Tekočina
- 3.2.7.2.1 Vrsta tekočine:
- 3.2.7.2.2 Vodne črpalke: da/ne ⁽¹⁾
- 3.2.7.2.3 Značilnosti: ali
- 3.2.7.2.3.1 Znamke:
- 3.2.7.2.3.2 Tipi:
- 3.2.7.2.4 Prestavna razmerja:
- 3.2.7.2.5 Opis ventilatorja in njegovega pogonskega mehanizma:
- 3.2.7.3 Zrak
- 3.2.7.3.1 Ventilator: da/ne ⁽¹⁾
- 3.2.7.3.2 Značilnosti:
- 3.2.7.3.2.1 Znamke:
- 3.2.7.3.2.2 Tipi:
- 3.3 Elektromotor
- 3.3.1 Tip (način navitja, vzbujanje):
- 3.3.1.1 Največja urna moč:kW
- 3.3.1.2 Pogonska napetost: V
- 3.3.2 Akumulator
- 3.3.2.1 Število celic:
- 3.3.2.2 Masa:kg
- 3.3.2.3 Zmogljivost:Ah (amp/ure)
- 3.3.2.4 Lega:
- 3.4 Motor ali kombinacija motorja
- 3.4.1 Hibridno električno vozilo: da/ne ⁽¹⁾
- 3.4.2 Kategorija hibridnega električnega vozila: napajanje iz zunanega vira/napajanje iz notranjega vira: ⁽¹⁾
- 3.4.3 Stikalo za izbiro načina delovanja: z/brez ⁽¹⁾
- 3.4.3.1 Izbirni načini
- 3.4.3.1.1 Izključno električni: da/ne ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.2 Izključno gorivni: da/ne ⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3 Hibridni načini: da/ne ⁽¹⁾ (če da, kratek opis):
- 3.4.4 Opis naprave za shranjevanje energije: (akumulator, kondenzator, vztrajnik/generator)
- 3.4.4.1 Znamke:
- 3.4.4.2 Tipi:
- 3.4.4.3 Identifikacijska številka:

3.4.4.4	Vrsta elektrokemičnega člena:	
3.4.4.5	Energija: (za akumulator: napetost in zmogljivost Ah v 2 urah, za kondenzator: J,)	
3.4.4.6	Polnilnik: v vozilu/zunanji/brez (¹)	
3.6	Dovoljene temperature po podatkih proizvajalca	
3.6.1	Hladilni sistem	
3.6.1.1	Tekočinsko hlajenje, najvišja temperatura na izhodu:	K
3.6.1.2	Zračno hlajenje	
3.6.1.2.1	Referenčna točka:	
3.6.1.2.2	Najvišja temperatura v referenčni točki:	K
3.6.2	Najvišja izhodna temperatura hladilnika polnilnega zraka:	K
3.6.3	Najvišja temperatura izpušnih plinov v točki izpušnega sistema, ki je najbližji zunanji prirobnici izpušnega kolektorja ali turbopolnilnika:	K
9.	KAROSERIJA	
9.1	Vrsta karoserije z uporabo kod iz dela C Priloge II k Direktivi 2007/46/ES:	
9.2	Uporabljeni materiali in metode konstrukcije:	
9.3	Vrata za potnike, ključavnice in tečaji	
9.3.1	Razmestitev vrat in njihovo število:	
9.4	Vidno polje	
9.4.1	Dovolj podrobni podatki za primarne referenčne točke, tako da jih je mogoče prepoznati in preverjati njihovo medsebojno lego in tudi lego glede na točko R:	
9.4.2	Risbe ali fotografije, ki kažejo položaj delov karoserije v prednjem 180-stopinjskem vidnem polju:	
9.5	Vetrobransko steklo in druga stekla	
9.5.1	Vetrobransko steklo	
9.5.1.1	Uporabljeni materiali:	
9.5.1.2	Način vgradnje:	
9.5.1.3	Kot naklona:	
9.5.1.4	Številka(-e) homologacije:	
9.5.1.5	Dodatna oprema vetrobranskega stekla, njena namestitvev in kratek opis morebitnih električnih/elektronskih sestavnih delov:	
9.6	Brisalci vetrobranskega stekla	
9.6.1	Podrobni tehnični opis (vključno s fotografijami ali risbami):	
9.7	Naprava za pranje vetrobranskega stekla	
9.7.1	Podrobni tehnični opis (vključno s fotografijami ali risbami) ali številka homologacije, če je naprava homologirana kot samostojna tehnična enota:	
9.8	Odleditev in sušenje stekla	
9.8.1	Podrobni tehnični opis (vključno s fotografijami ali risbami):	
9.8.2	Največja poraba elektrike:	kW
9.10	Notranja oprema	
9.10.1	Zaščita potnikov v vozilu	
9.10.1.1	Pregledni načrt ali fotografije, ki kažejo položaj priloženih risb prerezov ali pogledov:	
9.10.1.3	Fotografije, risbe in/ali eksplozijska slika notranje opreme, ki kaže dele v prostoru za potnike in uporabljeni material (z izjemo notranjih vzvratnih ogledal), razporeditev upravljalnih elementov, streho in pomično streho, naslone sedežev, sedeže in zadnje dele sedežev:	

- 9.10.3 Sedeži
- 9.10.3.1 Število sedežnih mest ⁽⁹⁾:
- 9.10.3.1.1 Lega in razporeditev:
- 9.10.3.5 Koordinate ali risba točke R
- 9.10.3.5.1 Vozniški sedež:
- 9.10.3.6 Osnovni kot naslona sedežev
- 9.10.3.6.1 Vozniški sedež:

Pojasnila

- ⁽¹⁾ Neustrezno črtati.
- ⁽²⁾ Navesti odstopanje.
- ⁽⁶⁾ Vozila se lahko polnijo z bencinom in s plinastim gorivom vendar vozila, pri katerih je bencinski sistem vgrajen samo za uporabo v sili ali za zagon motorja, in katerih posoda za bencin lahko vsebuje največ 15 litrov bencina, se pri preskusih štejejo za vozila, ki jih poganja samo plinasto gorivo.
- ^(b) Če oznake za identifikacijo tipa vsebujejo znake, ki niso bistveni za opis vozila, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, vsebovanih v tem opisnem listu, je treba te znake v dokumentaciji nadomestiti s simbolom „?“ (npr. ABC??123??).
- ^(c) Klasifikacija v skladu z opredelitvami iz dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES.
- ^(k) Pri vozilih, ki lahko delujejo bodisi na bencin, dizelsko gorivo itd. ali tudi v kombinaciji z drugim gorivom, je treba podatke ponoviti. V primeru nekonvencionalnih motorjev in sistemov proizvajalec zagotovi podatke, ki ustrezajo tukaj navedenim.
- ^(m) Vrednost mora biti izračunana ($\pi = 3,1416$) in zaokrožena na najbližji polni cm^3 .
- ⁽ⁿ⁾ Določeno na podlagi zahtev Direktive Sveta 80/1269/EGS (UL L 375, 31.12.1980, str. 46).
- ⁽⁹⁾ Število sedežev, ki jih je treba navesti, velja za premikajoče se vozilo. V primeru modularne razporeditve se lahko določi območje.

DEL 2

Certifikat o ES-homologaciji**VZOREC**

Oblika: A4 (210 × 297 mm)

CERTIFIKAT O ES-HOMOLOGACIJI

Žig organa za podelitev homologacije

Sporočilo o:

— ES-homologaciji ⁽¹⁾ — razširitvi ES-homologacije ⁽¹⁾ — zavrnitvi ES-homologacije ⁽¹⁾ — preklicu ES-homologacije ⁽¹⁾	}	tipu vozila glede na sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla

Glede na Uredbo (EU) št. 672/2010, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. .../... ⁽¹⁾

Številka ES-homologacije:

Razlog za razširitev:

ODDELEK I

- 0.1 Oznaka (trgovsko ime proizvajalca):
- 0.2 Vrsta:
- 0.2.1 Trgovsko ime ali imena (če obstajajo):
- 0.3 Podatki za identifikacijo tipa, če je oznaka na vozilu ⁽²⁾:
- 0.3.1 Mesto te oznake:
- 0.4 Kategorija vozila ⁽³⁾:
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 0.8 Imena in naslovi proizvodnih obratov za montažo vozil:
- 0.9 Ime in naslov zastopnika proizvajalca (če obstaja):

ODDELEK II

1. Dodatni podatki: glej Dopolnilo.
2. Tehnična služba, pristojna za izvajanje preskusov:
3. Datum poročila o preskusu:
4. Številka poročila o preskusu:
5. Morebitne pripombe: glej Dopolnilo
6. Kraj:
7. Datum:
8. Podpis:

Priloge: Opisna dokumentacija.

Poročilo o preskusu

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.⁽²⁾ Če oznake za identifikacijo tipa vsebujejo znake, ki niso bistveni za opis vozila, sestavnih delov ali samostojnih tehničnih enot, vsebovanih v tem opisnem listu, je treba te znake v dokumentaciji nadomestiti s simbolom „?“ (npr. ABC??123??).⁽³⁾ Kakor je opredeljeno v oddelku A, Priloge II k Direktivi 2007/46/ES.

Dopolnilo

k certifikatu o ES-homologaciji št. ...

1. Dodatni podatki:
 - 1.1 Kratek opis tipa vozila glede na konstrukcijo, dimenzije, oblike in uporabljene materiale:
 - 1.2 Opis sistemov za odleditev in sušenje:
 - 1.3 Opis notranje razporeditve ali opreme, ki bi lahko vplivala na preskuse:
 - 1.4 Največje število sedežnih mest:
 - 1.5 Značilnosti vetrobranskega stekla:debelina sestavnih delov (mm):
 - 1.6 Nazivna napetost električne napeljave (V):
2. Lega volana: levo/desno ⁽¹⁾
3. Pogonski motor: prisilni vžig/kompresijski vžig/električni/hibridno električni/⁽¹⁾
4. Preskusna temperatura odleditve: – 8 °C/– 18 °C ⁽¹⁾
5. Opombe:

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

PRILOGA II

Zahteve za sisteme za odleditev in sušenje vetrobranskega stekla

1. POSEBNE ZAHTEVE
 - 1.1. Odleditev vetrobranskega stekla
 - 1.1.1. Vsako vozilo mora biti opremljeno s sistemom za odstranjevanje ivja in ledu z zunanje površine vetrobranskega stekla. Naprava za odleditev vetrobranskega stekla mora biti dovolj učinkovita, da pri hladnem vremenu zagotavlja zadostno vidljivost skozi vetrobransko steklo.
 - 1.1.2. Učinkovitost sistema se preverja tako, da se po vžigu v pravih presledkih ugotavlja odtajana površina vetrobranskega stekla, potem ko je bilo vozilo nekaj časa v hladilni komori.
 - 1.1.3. Zahteve iz odstavkov 1.1.1 in 1.1.2 se preverjajo po metodi iz odstavka 2.1 te priloge.
 - 1.1.4. Izpolnijo se naslednje zahteve:
 - 1.1.4.1. 20 minut po začetku preskusa je vidno polje A iz dodatka 3 k Prilogi II 80-odstotno odtajano;
 - 1.1.4.2. 25 minut po začetku preskusa mora biti površina vetrobranskega stekla, odtajana na sovoznikovi strani, primerljiva s površino iz točke 1.1.4.1 za voznikovo stran;
 - 1.1.4.3. 40 minut po začetku preskusa je vidno polje B iz dodatka 3 k Prilogi II 95-odstotno odtajano.
 - 1.2. Sušenje vetrobranskega stekla
 - 1.2.1. Vsako vozilo mora biti opremljeno s sistemom za odstranjevanje zarositve z notranje površine vetrobranskega stekla.
 - 1.2.2. Sistem za sušenje mora biti dovolj učinkovit, da povrne vidljivost skozi vetrobransko steklo, kadar je zarošeno. Njegova učinkovitost se preverja s postopkom iz odstavka 2.2 te priloge.
 - 1.2.3. Izpolnijo se naslednje zahteve:
 - 1.2.3.1. Vidno polje A iz dodatka 3 k Prilogi II je v 10 minutah 90-odstotno osušeno.
 - 1.2.3.2. Vidno polje B iz dodatka 3 k Prilogi II je v 10 minutah 80-odstotno osušeno.
2. PRESKUSNI POSTOPEK
 - 2.1. Odleditev vetrobranskega stekla
 - 2.1.1. Preskus se izvaja pri temperaturi -8 ± 2 °C ali -18 ± 3 °C, kakor izbere proizvajalec.
 - 2.1.2. Preskus se izvaja v hladilni komori, ki je dovolj velika, da gre vanjo celo vozilo ter je opremljena za vzdrževanje ene od temperatur iz točke 2.1.1 med celotnim potekom preskusa in za obtok hladnega zraka. Najmanj 24 ur pred začetkom preskusa, med katerim je vozilo izpostavljeno hladu, je treba hladilno komoro vzdrževati na predpisani temperaturi ali pod njo.
 - 2.1.3. Pred preskusom se zunanja in notranja površina vetrobranskega stekla popolnoma razmastita z metilalkoholom ali enakovrednim sredstvom za razmaščevanje. Ko se površina posuši, se namaže z najmanj 3-odstotno oziroma največ 10-odstotno raztopino amoniaka. Površina se ponovno posuši, nato pa obriše s suho bombažno krpo.

- 2.1.4 Vozilo se ugasne in obdrži pri preskusni temperaturi najmanj 10 ur pred začetkom preskusa.
- 2.1.4.1 Ta čas se lahko skrajša, če je možno preveriti, ali so hladilne in mazivne tekočine motorja vozila stabilizirane pri preskusni temperaturi.
- 2.1.5 Po času izpostavljenosti iz odstavka 2.1.4 se z razpršilno pištolo pri delovnem pritisku $3,5 \pm 0,2$ bara po celotni zunanji površini vetrobranskega stekla nanese enakomeren sloj ledu $0,044 \text{ g/cm}^2$.
- 2.1.5.1 Razpršilna šoba se naravna tako, da je curek čim bolj razpršen in čim močnejši. Držati jo je treba na oddaljenosti 200 do 250 mm pravokotno na vetrobransko steklo, curek pa je treba usmeriti tako, da se po celotnem vetrobranskem steklu naredi enakomeren sloj ledu.
- 2.1.5.1.1 Za izpolnitev zahtev iz odstavka 2.1.5 se lahko uporablja razpršilna pištola s šobo premera 1,7 mm in pretokom tekočine 0,395 l/min, ki z razdalje 200 mm od steklene površine omogoča nanos premera 300 mm. Uporabi se lahko tudi vsaka druga naprava, ki ustreza tem zahtevam.
- 2.1.6 Potem ko se na vetrobranskem steklu naredi led, mora biti vozilo v hladilni komori še vsaj 30 minut in ne več kot 40 minut.
- 2.1.7 Ko čas iz odstavka 2.1.6 preteče, eden ali dva opazovalca vstopita v vozilo, vklopi se glavno stikalo vozila in vžge se motor, po potrebi od zunaj. Čas preskusa se šteje od vklopa glavnega stikala vozila.
- 2.1.7.1 Če je vozilo opremljeno z motorjem, se prvih pet minut preskusnega časa vrtilna frekvenca motorja lahko prilagodi priporočilom proizvajalca za ogrevanje pri vžiganju v hladnem vremenu.
- 2.1.7.2 Zadnjih 35 minut preskusnega časa (ali med celotnim preskusnim časom, če ni bilo petminutnega ogrevanja motorja):
- 2.1.7.2.1 Motor, če je vgrajen, teče pri največ 50 % vrtilne frekvence, ki ustreza največji nazivni moči motorja. Vendar, če se na primer v primeru električno hibridnih motorjev izkaže, da to ni izvedljivo zaradi posebne strategije upravljanja motorja, se določi realistično najneugodnejši način izvedbe. Pri načinu izvedbe se upošteva vrtilno frekvenco motorja in dejstvo, da motor ni prižgan ali pa v presledkih ni prižgan pri normalnih pogojih vožnje pri temperaturi okolja $-8 \text{ }^\circ\text{C}$ ali $-18 \text{ }^\circ\text{C}$, glede na to, katero temperaturo je proizvajalec določil za preskusno temperaturo. Če sistem lahko izpolni zahteve glede odleditve, ne da bi motor tekkel, ga sploh ni treba prižgati.
- 2.1.7.3 Na začetku preskusa so vsi akumulatorji popolnoma napolnjeni.
- 2.1.7.4 Med preskusom lahko napetost na sponkah naprave za odleditev presega nazivno napetost sistema za največ 20 %.
- 2.1.7.5 Temperatura preskusne komore se meri na polovici višine vetrobranskega stekla v točki, kjer ni pomembnega vpliva toplote, ki jo oddaja preskušano vozilo.
- 2.1.7.6 Hitrost vodoravnega zračnega toka za ohlajevanje hladilne komore, izmerjena neposredno pred preskusom na središčni ravnini vozila v točki 300 mm pred dnom vetrobranskega stekla na polovici njegove višine, je čim manjša, vsekakor pa manjša od 8 km/h.
- 2.1.7.7 Če so vgrajeni, so pokrov motorja, streha, vsa vrata, okna ter odprtine za prezračevanje zaprti, razen vstopnih in izpustnih odprtin sistema za ogrevanje in prezračevanje; lahko sta odprti eno ali dve okni v skupni višini največ 25 mm, če tako zahteva proizvajalec vozila.

- 2.1.7.8 Stikalo sistema za odleditev vetrobranskega stekla vozila se nastavi na temperaturo preskusa v skladu s priporočili proizvajalca.
- 2.1.7.9 Brisalci vetrobranskega stekla se med preskusom lahko uporabijo, vendar brez ročne pomoči, torej samo s stikali v notranjosti vozila.
- 2.1.8 Opazovalec oziroma opazovalca označujeta odtaljeno površino na notranji strani vetrobranskega stekla v petminutnih presledkih po začetku preskusa.
- 2.1.9 Po koncu preskusa se v skladu z zahtevami iz odstavka 2.1.8 vzorec odtajane površine na notranji strani vetrobranskega stekla zabeleži in označi za določitev vidnih polj A in B.
- 2.2 Sušenje vetrobranskega stekla
- 2.2.1 Pred preskusom se notranja površina vetrobranskega stekla popolnoma razmasti z metilalkoholom ali enakovrednim sredstvom za razmaščevanje. Ko se površina posuši, se namaže z najmanj 3-odstotno oziroma največ 10-odstotno raztopino amoniaka. Površina se ponovno posuši, nato pa obriše s suho bombažno krpo.
- 2.2.2 Preskus se izvaja v komori, ki je dovolj velika, da gre vanjo celo vozilo in v kateri se lahko doseže in med celotnim potekom preskusa vzdržuje temperatura 3 ± 1 °C.
- 2.2.2.1 Temperatura preskusne komore se meri na polovici višine vetrobranskega stekla v točki, kjer ni pomembnega vpliva toplote, ki jo oddaja preskušano vozilo.
- 2.2.2.2 Hitrost vodoravnega zračnega toka za ohlajevanje hladilne komore, izmerjena neposredno pred preskusom na središčni ravnini vozila v točki 300 mm pred dnom vetrobranskega stekla na polovici njegove višine, je čim manjša, vsekakor pa manjša od 8 km/h.
- 2.2.2.3 Če so vgrajeni, so pokrov motorja, streha, vsa vrata, okna ter odprtine za prezračevanje zaprti, razen vstopnih in izpusnih odprtih sistema za ogrevanje in prezračevanje; lahko sta odprti eno ali dve okni v skupni višini največ 25 mm, če tako zahteva proizvajalec vozila.
- 2.2.3 Zarošenost se proizvaja z generatorjem, ki je opisan v dodatku 4 k Prilogi II. V generatorju pare je dovolj vode, da se pri temperaturi okolja -3 °C lahko proizvede vsaj 70 ± 5 g/h pare za vsak sedežni prostor, kakor je določil proizvajalec.
- 2.2.4 Notranjo stran vetrobranskega stekla je treba očistiti, kakor je predpisano v odstavku 2.2.1, potem ko je vozilo v preskusni komori. Temperatura okolja se zniža in ohrani na -3 ± 1 °C. Vozilo se ugasne in obdrži pri preskusni temperaturi najmanj 10 ur pred začetkom preskusa. Ta čas se lahko skrajša, če je možno preveriti, da so hladilne in mazivne tekočine motorja vozila stabilizirane pri preskusni temperaturi.
- 2.2.5 Generator pare se namesti tako, da so njegove izpusne odprtine v središčni ravnini vozila na višini 580 ± 80 mm nad točko R ali referenčno točko vozniškega sedeža. Načeloma ga je treba namestiti neposredno za nasloni prednjih sedežev, ki so nastavljeni v skladu s položaji, ki jih predvidel proizvajalec, in nasloni v skladu s predpisanimi nakloni. Če zaradi konstrukcije vozila to ni mogoče, se generator lahko namesti pred nasloni v položaju, ki je najbolj podoben zgoraj opisanemu.
- 2.2.6 Po petminutnem delovanju generatorja pare v notranjosti vozila eden ali dva opazovalca hitro vstopita v vozilo, pri čemer smejo biti vrata odprta največ 8 sekund, in sedeta na prva dva sedeža. Nato se storilnost generatorja pare zmanjša za 70 ± 5 g/h na vsakega opazovalca.
- 2.2.7 Po eni minuti od vstopa opazovalcev v vozilo se glavno stikalo vozila lahko vklopi in se vžge motor, po potrebi od zunaj. Čas preskusa se šteje od vklopa glavnega stikala vozila.

- 2.2.7.1 Motor, če je vgrajen, teče pri največ 50 % vrtilne frekvence, ki ustreza največji nazivni moči motorja. Vendar, če se izkaže, da to na primer v primeru električno hibridnih motorjev ni izvedljivo zaradi posebne strategije upravljanja motorja, se določi realistično najneugodnejši način izvedbe. Pri načinu izvedbe se upošteva vrtilno frekvenco motorja ter dejstvo, da motor ni prižgan ali pa v presledkih ni prižgan pri normalnih pogojih vožnje pri temperaturi okolja $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$. Če sistem lahko izpolni zahteve glede sušenja, ne da bi motor tekel, ga sploh ni treba prižgati.
- 2.2.7.2 Stikalo sistema za sušenje vetrobranskega stekla vozila se nastavi na temperaturo preskusa v skladu s priporočili proizvajalca.
- 2.2.7.3 Na začetku preskusa so vsi akumulatorji popolnoma napolnjeni.
- 2.2.7.4 Med preskusom lahko napetost na sponkah naprave za sušenje presega nazivno napetost sistema za največ 20 %.
- 2.2.8 Po koncu preskusa se obris osušene površine zabeleži in označi za določitev vidnih polj A in B.
-

*Dodatek 1***Postopek za preverjanje točke R ali referenčne točke sedeža**

Točka R ali referenčna točka sedeža se določi v skladu z določbami iz Priloge 3 k Pravilniku UN/ECE št. 17 (1).

(1) UL L 373, 27.12.2006, str. 1.

*Dodatek 2***Postopek za določanje primarnih referenčnih točk v tridimenzionalnem referenčnem sistemu**

Dimenzionalna razmerja med primarnimi referenčnimi točkami na risbah in njihov položaj na dejanskem vozilu se določijo v skladu z določbami iz Priloge 4 k Pravilniku UN/ECE št. 125 (1).

(1) Še ni bil objavljen. Objavljen bo do avgusta 2010.

*Dodatek 3***Postopek za določanje vidnih polj na vetrobranskih steklih vozil**

Vidni polji A in B se določita v skladu z določbami iz Priloge 18 k Pravilniku UN/ECE št. 43.

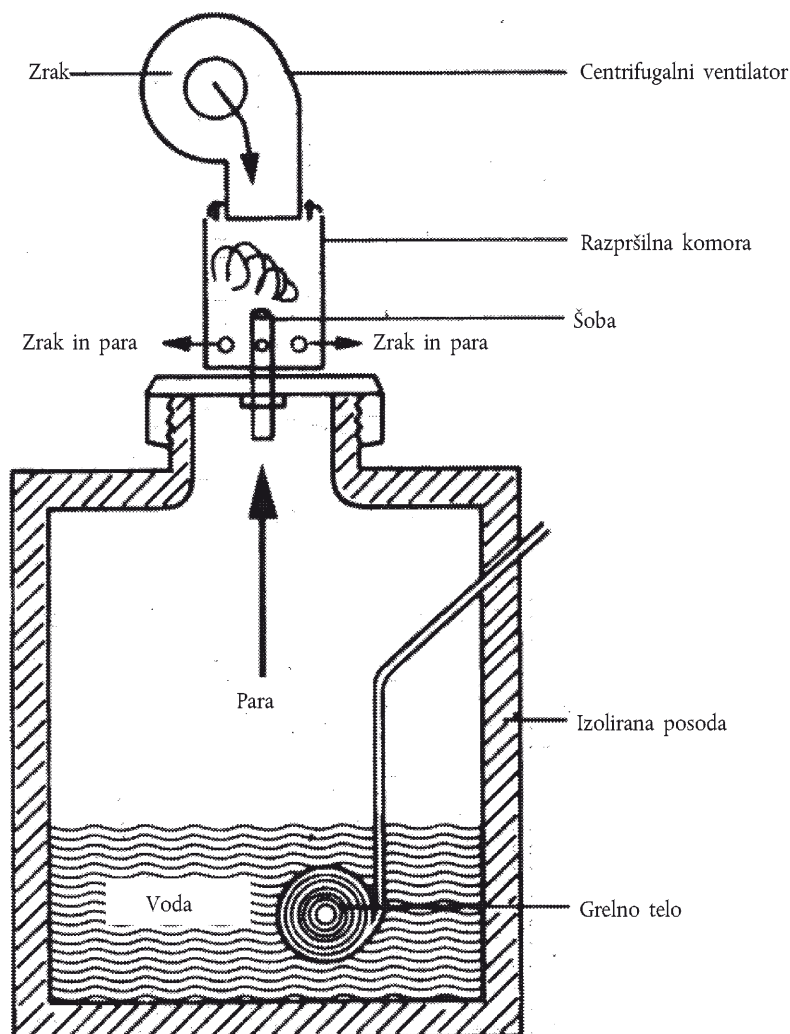
Dodatek 4

Zahteve za generator pare

1. ZNAČILNOSTI
 - 1.1 Generator pare, uporabljen za preskus ima naslednje splošne značilnosti:
 - 1.1.1 Prostornina rezervoarja za vodo je najmanj 2,25 litra.
 - 1.1.2 Izguba toplote pri vrelišču ne presega 75 W pri temperaturi okolja -3 ± 1 °C.
 - 1.1.3 Zmogljivost ventilatorja pri statičnem tlaku 0,5 mbara dosega 0,07 do 0,10 m³/min.
 - 1.1.4 Za izpust pare je na vrhu generatorja šest odprtih, ki so v enakomernih razmikih razporejene po obodu (glej Sliko 1).
 - 1.1.5 Generator je pri -3 ± 1 °C umerjen tako, da je mogoče nastaviti pretok na 70 ± 5 g/h in večkratnike te vrednosti do največ n -kratnika te vrednosti, pri čemer je n največje število sedežnih mest, ki jih je določil proizvajalec.

Slika 1

Prikaz generatorja vodne pare

- 1.2 Posamezni deli imajo naslednje značilnosti glede dimenzij in materiala:
 - 1.2.1 Šoba
 - 1.2.1.1 Dimenzije:
 - 1.2.1.1.1 Dolžina 100 mm.
 - 1.2.1.1.2 Notranji premer 15 mm.
 - 1.2.1.2 Material:
 - 1.2.1.2.1 Medenina.
 - 1.2.2 Razpršilna komora
 - 1.2.2.1 Dimenzije:
 - 1.2.2.1.1 Zunanji premer cevi 75 mm.
 - 1.2.2.1.2 Debelina stene 0,38 mm.
 - 1.2.2.1.3 Dolžina 115 mm.
 - 1.2.2.1.4 Šest enakomerno razporejenih odprtih s premerom 6,3 mm v višini 25 mm nad dnom razpršilne komore.
 - 1.2.2.2 Material:
 - 1.2.2.2.1 Medenina.
-

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 673/2010**z dne 27. julija 2010****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 28. julija 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. julija 2010

Za Komisijo
V imenu predsednika
Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	30,3
	TR	105,8
	ZZ	68,1
0707 00 05	TR	95,6
	ZZ	95,6
0709 90 70	TR	85,8
	ZZ	85,8
0805 50 10	AR	107,4
	UY	133,9
	ZA	100,7
	ZZ	114,0
0806 10 10	AR	137,6
	CL	86,1
	EG	145,2
	IL	126,4
	MA	161,5
	TR	154,8
	ZA	130,8
	ZZ	134,6
	0808 10 80	AR
BR		77,2
CA		98,9
CL		102,3
CN		82,1
MA		54,2
NZ		110,3
US		132,3
UY		111,6
ZA		97,9
ZZ		101,0
0808 20 50		AR
	CL	183,5
	NZ	130,0
	ZA	106,0
	ZZ	123,5
0809 10 00	TR	192,5
	ZZ	192,5
0809 20 95	TR	228,0
	US	520,8
	ZZ	374,4
0809 30	TR	193,7
	ZZ	193,7
0809 40 05	BA	63,7
	TR	126,3
	XS	82,8
	ZZ	90,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA (EU) št. 674/2010 EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 23. julija 2010

o spremembah Uredbe (ES) št. 63/2002 (ECB/2001/18) o statistiki obrestnih mer, ki jih monetarne finančne institucije uporabljajo za vloge in posojila v razmerju do gospodinjstev in nefinančnih družb

(ECB/2010/7)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke ⁽¹⁾ ter zlasti njenih členov 5(1) in 6(4),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kakovost najmanjšega obsega nacionalnega vzorca, ki se določi po opredeljenih merilih, je treba podrobneje oceniti in zato je potrebno podaljšanje zadevnega prehodnega obdobja, da se to vprašanje preuči.
- (2) Uredbo (ES) št. 63/2002 (ECB/2001/18) Evropske centralne banke z dne 20. decembra 2001 o statistiki obrestnih mer, ki jih monetarne finančne institucije uporabljajo za vloge in posojila v razmerju do gospodinjstev in nefinančnih družb ⁽²⁾ bi bilo treba ustrezno spremeniti –

Člen 1

V Prilogi IV k Uredbi (ES) št. 63/2002 (ECB/2001/18) se uvodni stavek prvega odstavka nadomesti z naslednjim:

„Do vključno referenčnega meseca decembra 2013 se odstavek 10 Priloge I glasi:“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Frankfurtu na Majni, 23. julija 2010

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ UL L 10, 12.1.2002, str. 24.

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 13. julija 2010

v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji 1. januarja 2011

(2010/416/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) in zlasti člena 140(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju poročila Evropske komisije,

ob upoštevanju poročila Evropske centralne banke,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju razprave Evropskega sveta,

ob upoštevanju priporočila članov Sveta, ki predstavljajo države članice, katerih valuta je euro,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Tretja faza ekonomske in monetarne unije (v nadaljnjem besedilu: EMU) se je začela 1. januarja 1999. Svet je v sestavi voditeljev držav ali vlad 3. maja 1998 v Bruslju z Odločbo 98/713/ES ⁽¹⁾ sprejel odločitev, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Portugalska in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 1999.

(2) Z Odločbo 2000/427/ES ⁽²⁾ je Svet sprejel odločitev, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2001. Z Odločbo 2006/495/ES ⁽³⁾ je Svet sprejel odločitev, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2007. Z

odločbama 2007/503/ES ⁽⁴⁾ in 2007/504/ES ⁽⁵⁾ je Svet sprejel odločitev, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2008. Z Odločbo 2008/608/ES ⁽⁶⁾ je Svet sprejel odločitev, da Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2009.

(3) V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Združeno kraljestvo uradno obvestilo Svet, da 1. januarja 1999 ne namerava preiti v tretjo fazo EMU. To uradno obvestilo ostaja nespremenjeno. V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s sklepom, ki so ga decembra 1992 voditelji držav ali vlad sprejeli v Edinburghu, je Danska uradno obvestila Svet, da ne bo sodelovala v tretji fazi EMU. Danska ni zahtevala začetka postopka iz člena 140(2) Pogodbe.

(4) V skladu z Odločbo 98/317/ES velja za Švedsko odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe. V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 velja za Češko, Estonijo, Latvijo, Litvo, Madžarsko in Poljsko odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe. V skladu s členom 5 Akta o pristopu iz leta 2005 velja za Bolgarijo in Romunijo odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe.

(5) Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB) je bila ustanovljena 1. julija 1998. Evropski monetarni sistem je zamenjal mehanizem deviznega tečaja, katerega vzpostavitev je bila sprejeta z resolucijo Evropskega sveta

⁽¹⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 30.

⁽²⁾ UL L 167, 7.7.2000, str. 19.

⁽³⁾ UL L 195, 15.7.2006, str. 25.

⁽⁴⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 29.

⁽⁵⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 32.

⁽⁶⁾ UL L 195, 24.7.2008, str. 24.

z dne 16. junija 1997 o ustanovitvi mehanizma deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije ⁽¹⁾. Postopke, predvidene za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije (MDT II), določa Sporazum z dne 16. marca 2006 med ECB in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic izven območja eura, ki določa postopke delovanja za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije ⁽²⁾.

- (6) Člen 140(2) Pogodbe določa postopke za odpravo odstopanj zadevnih držav članic. Najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem Komisija in ECB poročata Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 140(1) Pogodbe. Zadnji redni konvergenčni poročili Komisije in ECB sta bili sprejeti v maju 2010.
- (7) Nacionalna zakonodaja držav članic, vključno s statuti nacionalnih centralnih bank, se po potrebi prilagodi, da se zagotovi združljivost s členoma 130 in 131 Pogodbe in Statutom Evropskega sistema centralnih bank ter Statutom Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: statut ESCB in ECB). Poročila Komisije in ECB podajajo podrobno oceno združljivosti zakonodaje Estonije s členoma 130 in 131 Pogodbe ter statutom ESCB in ECB.
- (8) V skladu s členom 1 Protokola št. 13 o konvergenčnih merilih (v nadaljnjem besedilu: Protokol) merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da ima država članica trajno stabilne cene in povprečno stopnjo inflacije, zabeleženo v enem letu pred pregledom, ki ne presega za več kakor eno in pol odstotne točke stopnje inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Pri merilu stabilnosti cen se bo stopnja inflacije merila z usklajenimi indeksi cen življenjskih potrebščin (HICP), določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin ⁽³⁾. Za oceno merila stabilnosti cen se inflacija v državah članicah meri z odstotno razliko med aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov in aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov iz prejšnjega obdobja. Komisija in ECB sta v svojih poročilih upoštevali referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini stopenj inflacije treh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic prišteje 1,5 odstotne točke.

V enoletnem obdobju do konca marca 2010 je bila referenčna vrednost inflacije izračunana na 1,0 odstotka, pri čemer so bile Portugalska, Estonija in Belgija tri države članice z najboljšimi doseženimi rezultati glede

stabilnosti cen, njihove stopnje inflacije pa so znašale – 0,8 %, – 0,7 % in – 0,1 %. V trenutnih gospodarskih razmerah, ki jih je dodobra zaznamoval splošen negativni pretres in v katerih se številne države soočajo z obdobji negativne stopnje inflacije, se zdi upravičeno države, katerih povprečna stopnja inflacije se zelo razlikuje od povprečne inflacije euroobmočja (ta je marca 2010 znašala 0,3 %), izključiti iz po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic – skladno s precedensom iz konvergenčnega poročila iz leta 2004 – kajti države s takimi odstopanji se ne morejo upravičeno upoštevati kot najuspešnejše po stabilnosti cen in njihova vključitev bi občutno vplivala na referenčno vrednost in s tem na pravičnost merila. Marca 2010 je bila zato izključena Irska, edina država, katere povprečna stopnja inflacije v obdobju 12 mesecev (marca 2010 je znašala – 2,3 %) se je zelo razlikovala od povprečja v euroobmočju in drugih državah članicah, kar je bila zlasti posledica znatnega upada gospodarske rasti.

- (9) V skladu s členom 2 Protokola merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da v času pregleda država članica ni predmet sklepa Sveta o obstoju čezmernega primanjkljaja, sprejetega po členu 126(6) Pogodbe.
- (10) V skladu s členom 3 Protokola merilo o sodelovanju v mehanizmu deviznega tečaja Evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da je država članica upoštevala normalne meje nihanja, predvidene z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema brez hujših napetosti vsaj zadnji dve leti pred pregledom. Država članica v tem času zlasti ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja svoje valute glede na euro. Od 1. januarja 1999 MDT II zagotavlja okvir za ocenjevanje izpolnjevanja merila deviznega tečaja. Pri ocenjevanju izpolnjevanja tega merila sta Komisija in ECB v svojih poročilih preverili ustreznost za dveletno obdobje do 23. aprila 2010.
- (11) V skladu s členom 4 Protokola merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da ima država članica v enem letu pred pregledom tako povprečno dolgoročno nominalno obrestno mero, ki ne presega za več kakor dve odstotni točki dolgoročne obrestne mere v največ treh državah članicah z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Za namen merila konvergence obrestnih mer so bile uporabljene primerljive obrestne mere za primerljive 10-letne državne obveznice. Estonija, ki je bila ena izmed najuspešnejših držav članic glede na stabilnost cen marca 2010, nima enotnega merila dolgoročnih državnih obveznic ali primerljivih vrednostnih papirjev, ki bi se lahko uporabili za izračun referenčne vrednosti. Zato sta v skladu z besedilom Protokola (ki omenja „največ tri države članice z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen“) Komisija in ECB pri ocenjevanju izpolnjevanja merila o obrestnih merah v svojih

⁽¹⁾ UL C 236, 2.8.1997, str. 5.

⁽²⁾ UL C 73, 25.3.2006, str. 21.

⁽³⁾ UL L 257, 27.10.1995, str. 1.

poročilih upoštevali referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini dolgoročnih nominalnih obrestnih mer dveh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic prištejeta dve odstotni točki. Po takem izračunu je referenčna vrednost v enoletnem obdobju do marca 2010 znašala 6,0 odstotka, kar predstavlja povprečje obrestnih mer na Portugalskem (4,2 %) in v Belgiji (3,8 %), h kateremu sta prišteti dve odstotni točki.

- (12) V skladu s členom 5 Protokola mora podatke, uporabljene za trenutno ocenjevanje izpolnjevanja konvergenčnih meril, zagotoviti Komisija. Za pripravo tega sklepa je podatke zagotovila Komisija. Proračunske podatke je Komisija zagotovila na podlagi poročil, ki so jih države članice predložile do 1. aprila 2010 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 479/2009 z dne 25. maja 2009 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti ⁽¹⁾.
- (13) Na podlagi poročil, ki sta jih predstavili Komisija in ECB o napredku, ki ga je Estonija dosegla pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja EMU, Komisija ugotavlja:
- (a) Estonska nacionalna zakonodaja, skupaj s statutom nacionalne centralne banke, je združljiva s členoma 130 in 131 Pogodbe ter statutom ESCB in ECB.
- (b) Glede estonskega izpolnjevanja konvergenčnih meril, ki so navedena v štirih alineah člena 140(1) Pogodbe:
- povprečna stopnja inflacije je v Estoniji v enoletnem obdobju pred marcem 2010 znašala 0,7 odstotka, kar je občutno pod referenčno vrednostjo in verjetno bo tako tudi ostalo v prihodnjih mesecih,
 - za Estonijo Svet ni sprejel sklepa o čezmernem javnofinančnem primanjkljaju, saj je njen proračunski primanjkljaj leta 2009 znašal 1,7 %BDP,
 - Estonija je od 28. junija 2004 članica MDT II; v dveletnem obdobju do 23. aprila 2010 estonska krona ni bila izpostavljena hujšim pretresom, prav tako ni bilo nikakršnih odstopanj od osred-

njega tečaja MDT II odkar je estonska krona vključena vanj,

- zaradi zelo nizke stopnje bruto javnega dolga Estonije niso na voljo nikakršna merila dolgoročnih državnih obveznic ali drugih primerljivih vrednostnih papirjev za oceno trajnosti dosežene konvergence, ki se kaže v ravni dolgoročnih obrestnih mer. Kljub temu, da se je po ocenah na vrhuncu krize tveganje za finančni trg v zvezi z Estonijo zvišalo, tej državi v prid govorita njen razvoj v referenčnem obdobju in širša ocena trajnosti dosežene konvergence, vključno s poročili o finančni politiki in relativno fleksibilnim gospodarstvom, ter tako opravičita pozitivno oceno estonskega izpolnjevanja merila o dolgoročnih obrestnih merah.
- (c) Glede na oceno pravne združljivosti in izpolnjevanja konvergenčnih meril ter dodatnih dejavnikov, Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Odstopanje v korist Estonije v skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 se razveljavi s 1. januarjem 2011.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNERS

⁽¹⁾ UL L 145, 10.6.2009, str. 1.

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

